

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 44. Alia Jansenistarum molimina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII. curator ab hac sententia ad Parlamen-
 tum appellabat, caussatus, hanc pe-
 nam uni homicidio non esse commea-
 suratam, eam, etsi plurium cædum
 voluntas accessisset, omnino mitiga-
 dam esse; Attamen Parlamentum per
 fata sacrilegii atrocitate, atque exen-
 plum in improbos constituendi neces-
 sitate, criminalis iudicii sententiam
 tam habuit, quæ etiam die octavo
 Maij executioni data est. En! Quo-
 usque pertinax sectariæ novitatis
 dium hominem pertrahere valeat.

§. XLIV.

Alia Jansenistarum molimina.

Hac supplicii severitate nondum Jan-
 senistæ, quos *Convulsionarios* vo-
 cant, a sua insania curabantur; sæpius
 enim concubia nocte Viri ac mulieres
 omnisque conditionis homines clas-
 convenerant, & inter cantus ac pre-
 ces per urbem erectis vexillis noctu-
 nas circumducebant processiones, illi
 quoque in suis conventiculis consue-
 patiebantur convulsiones; Id vero
 resciverat Heraultus criminalis
 Præfectus, cum suis satellitibus in
 eorum domos irrupit, & quotquot con-
 prehendere poterat, ad Bastillæ car-
 ceres

ceres abduci iussit, alios quoque numero viginti octo, qui ad ridiculi sui Thaumaturgi tumulum supplicantium more incessisse convicti erant, pariter in vincula coniecit. Non deerant tamen, qui ejusmodi fanaticorum insaniam, eorumque errores ore & calamo defenderent: eapropter Parisina urbs integro infamium libellorum torrente inundabatur, in quibus Sectarii indignum in modum convitiis & calumniis proscindebant omnes illos, qui perverſæ eorum doctrinæ venenum, fraudes ac perfidias detegere adlaborabant: Nil tamen magis Christiano nomine indignum erat, quam quod plusquam septuagenarius Franciæ Archi-Præſul Sanitiensis non modo pro comprobandis Parisii miraculis epistolam sub titulo: *Epistola Sanitiensis Episcopi de erroribus sparsis in quibusdam novis scriptis* ediderit, sed etiam Appellantes nec esse schismaticos, nec Constitutionem esse acceptandam, ex his ipsis ludicris commentis probare conatus sit, tanto Convulsionistarum plausu, ut hujus Præſulis epistolam passim *admirabilem* vocitarent. hanc tamen ipsemet Montpeſſulanus Episcopus, quantumvis juratus Constitutionis hostis, egregie confutavit. Petulantius vero præ ceteris contra veritatis vindices virulen-

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

Sæc. XVIII. tum suum calamum exercere perge-
 A. C. 1735. Anecdotorum Author, qui eo teme-
 tatis prolapsus est, ut in tertio
 rapsodiæ tomo suæ factionis Prole-
 tos haud obscure exhortari præsum-
 ret, quatenus ex Ecclesiæ gremio
 lam excederent: Nec id abs re; ser-
 enim pensata Jansenismi & Quesnellian-
 ismi natura constat, illum nil nisi
 scriptum esse Calvinismum, qui,
 in Orbe Catholico aperta fronte
 inustum stigma comparere minime
 deret, purioris doctrinæ larva occul-
 tus irrepfit, & aliquamdiu inter
 vinitas Ultrajecti in parva Ecclesia
 tuit, hodieum vero protervius in
 tholicis regionibus invalescit; inde
 tem timendum, ne brevi Quesnellian-
 stæfese palam & sine fronte Prote-
 stantibus conjuncturi, cum illis, uti
 unum cor & anima sunt, ita unum
 corpus ac societas fierent, integre
 Provinciis demirantibus, se esse
 vinitano - Lutherano - Quesnellian-
 Eo sane collimare Quesnellistarum
 limina, inde sat clare patet, quod jam
 dum Gallicanam Ecclesiam cum Angli-
 cana conformare, & spiritui primo
 singulare tribunal erigere, necnon
 ad stabiliendam plenam conscientie
 bertatem omnia sus deque movere,
 omnibus suis libellis conati fuerint: Hoc
 spi

spiritu animatus Auctor præfatus in *Sæc. XVIII.*
 suis Anecdotis manifeste demonstravit, *A. C. 1735.*
 Quesnelistas firmum fixumque habere,
 ut super se nec Papam, nec Regem
 pati vellent; quid ergo aliud intendunt,
 nisi ut Ecclesiam horrendo schismate
 scindant, & regna periculosis seditio-
 nibus perturbent? Id invictis argumen-
 tis ad Quesnellistarum confusionem in
 sua Anecdotorum refutatione demon-
 strabat Petrus Lasiteau Sistaricensis
 Episcopus. Quoniam vero hi Novato-
 res tum apud potentiores tantum au-
 ctoritatis haberent, ut fanaticum suum
 librum a sæculari Curia supprimi præ-
 pedirent, econtrario autem præfati
 Episcopi refutationem, quamprimum
 publicam lucem aspexerat, Regii Sena-
 tus decreto die decima nona Augusti
 prohiberi procurarent, inde animosio-
 res facti infamem suam *Historiam de*
libro reflexionum & Constitutione impo-
 sturis turgidam per universum pene Or-
 bem impune divulgaverunt, & præfatam
 Constitutionem, qua eorum errores
 fuere damnati, omni, quo poterant,
 modo impugnaverunt: Præcipue vero in
 opem vocabant tam apertas fraudes, ar-
 tes que dolosas, ut plane vix comprehen-
 di queat, quod Viros alias sano iudicio
 præditos, atque auctoritate insignes
 seducere potuerint. Demum Janseni-

Sæc. XVIII. stæ eo temeritatis devenere, ut non
 A. C. 1735. ne maximo proborum horrore & scanda
 dolo certissimas quasque Religionis Ca
 tholicæ veritates præfracte negarent
 ad hanc tantamque proterviam non mi
 sensim ac per gradus pro more omnium
 Novatorum prolapsi; primo enim sicut
 olim Lutherani ad Synodum provoc
 bant, ita hi reflexionum librum, in quo
 totum doctrinæ suæ venenum contine
 batur, per authenticam Pontificis Con
 stitutionem damnari petebant, obsequium
 polliciti; postquam ejusmodi Constitutio omnibus dec
 nis Apostolicæ prærogativis dotata pro
 dierat, eam esse obscuram causabantur,
 proinde explicandam esse contendebant,
 falso persuasi, Papam, utpote
 supremum Legislatorem nunquam a
 paucorum petitionem legem suam
 unde clarissimam explicaturum: ubi
 vero eum ad petitas explicationes pe
 ratum cernebant, cum suæ inobedien
 tiæ prætextum hac ratione submoverent,
 pertimescerent, ipsam Bullam in se
 ipsa adeo vitiosam esse opponebant, ut
 legitimæ explicationis incapax esset,
 quapropter ab ea ad futurum Concilio
 Generale appellabant: Opponebat
 tur eis, præter Pelagianos & Lutheranos
 in tota retro antiquitate Ecclesiastica
 nullum reperiri exemplum appellationis

lationis a Bulla dogmatica in univ^{er}sa Sæc. XVIII.
 Ecclesia recepta interpositæ, ac ejus- A. C. 1735.
 modi provocationem idem esse, ac ab
 Ecclesia dispersa appellare ad Ecclesiam
 congregatam, talemque appellationem
 non minus frivolam, quam schismati-
 cam esse: ne ergo ad hunc lapidem offen-
 dere viderentur, aperta fronte Ecclesiæ
 dispersæ auctoritatem pernegabant, seu
 quod idem est, ac negare, quod detur
 Ecclesia infallibilis omni tempore sub-
 sistens: quo principio totius Ecclesiæ
 auctoritatem negabant.

Tandem eo usque progressa erat eo-
 rum rebellio adversus supremum Eccle-
 siæ Pastorem ac Judicem, ipsumque
 suum legitimum Regem, ut nec preci-
 bus, monitisque, nec moderationis,
 ac clementiæ viis a sua pervicacia ad
 obsequium reduci paterentur; quippe
 ipse summus Pontifex literis paterno
 affectu, ac tenero amore plenis eos ad
 veritatis semitam revocare studuit, Lu-
 dovicus quoque Franciæ Rex, licet
 obedientiam absoluto imperio a suis
 subditis extorquere potuisset, omnes
 tamen conciliationis rationes ad sedan-
 dos animos aptas, sibi que suggestas ad-
 hibere non dubitavit: ipsum etiam Pur-
 puratorum Collegium nullum non mo-
 vit lapidem, ut promeritæ anathema-
 tis

Sæc. XVIII.

A. C. 1735.

tis poenæ suspenderentur, & refractarii ultro ad subjectionem permoverentur: Denique cuncti ferme Galliarum Episcopi, Clerus Gallicanus & Sorbona ad omnes concordiae vias sese pensissimos exhibebant, & animo profusus heroico tot tantaque incommoda convitia Religionis pacisque studio tolerabant, unice, ut a veritate devia ad rectam semitam reducerent. In cassum tamen omnia; Quesnellæ enim, ut sedis Apostolicæ jugum excutere possent, Pontifices in suo officio errasse, pertinaciter contendunt, usque ad adventu Christi Domini usque ad hodiernum diem soli Pontifici & Episcopis res fidei juxta potestatem ipsi Deo datam decidendi auctoritas competat; cum ergo hi Novatores contra Christi promissionem Papam & Episcoporum Corpus errasse propugnarent, quid aliud faciunt, quam ut ipsius Evangelium evertant? cumque iterum Regum suorum edictis pervicaciter obstrepant, quid aliud timendum, nisi quod hæc factio per alias Societates æque perversas aucta tandem non modo Ecclesiasticam, sed & profanam Monarchiam eliminare moliatur.